

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122206502
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2122206502.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou, v právnej veci sporu žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, proti žalovanému: T. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, C. L., o zaplatenie sumy 219,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 219,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 219,- eur od 09.07.2023 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.10.2022, doručenou súdu dňa 11.10.2022, v spojení s doplnením žaloby zo dňa 10.07.2023, doručeným súdu dňa 10.07.2023, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 219,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 219,- eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby na súd (od 12.10.2022) do zaplatenia.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný dňa 19.04.2020 v meste A. na ulici W. počas vykonávania služobného zákroku ublížil na zdraví z nebanlivosti príslušníkovi Policajného zboru ppráp. L. L.. Za toto konanie bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. podľa rozhodnutia - Rozkazu o uložení sankcie za priestupok číslo G.-G právoplatného dňom 30.11.2021. Žalobca má za to, že protiprávnosť konania žalovaného (spáchanie priestupku) je preukázaná s poukazom na ustanovenie § 193 CSP. Súčasne žalobca hodnotí jeho konanie aj ako porušenie ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, nakoľko si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na zdraví, čím je daná jeho zodpovednosť s poukazom na ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka. Zranenie príslušníka Policajného zboru bolo uznané za služobný úraz a podľa zákona č. 328/2002 Z.z. mu bola žalobcom priznaná a vyplatená dávka úrazového zabezpečenia v celkovej sume 219,- eur. Na základe skutočnosti, že suma dávky úrazového zabezpečenia bola vyplatená žalobcom ako náhrada škody na zdraví v dôsledku služobného úrazu príslušníka Policajného zboru, ktorý spôsobil pri svojom zavinenom protiprávnom konaní (spáchaní priestupku) žalovaný, žalobca uplatňuje celkovú vyplatenú sumu voči nemu ako náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi vyplatením týchto dávok podľa osobitného právneho predpisu (§ 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z.). Žalobca má za to, že nárok je zákonný a dôvodný. Žalovaný do dňa podania žaloby neuhradil sumu náhrady škody ani čiastočne. Žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 6,20 %, a to od nasledujúceho dňa po doručení žaloby do zaplatenia. V doplnení žaloby žalobca uviedol, že elektronický formulár e-žaloby umožňuje vyznačiť iba konkrétny deň začiatku doby pri požadovaní úroku z omeškania (nie je možné vyznačiť možnosť „od

doručenia“), pričom pri podávaní žalôb na žalovaných, ktorým nie je možné doručiť výzvu, vyznačuje žalobca ako začiatok doby omeškania - deň podania žaloby na súd, pri predpoklade doručenia žaloby súdu elektronicky v ten istý deň. Žalobcovi sa pred podaním žaloby nepodarilo doručiť výzvu žalovanému ani prostredníctvom obecného úradu S. na evidovaný pobyt, pričom oznámenie o uložení zásielky bolo obcou S. zvesené z úradnej tabule dňa 18.12.2020. Žalobca sa pokúšal doručovať výzvu žalovanému aj v obci T. Q. a aj v meste C. L., avšak bez úspechu. Žalobca v súčasnosti nedisponuje informáciou, či bola žaloba doručená žalovanému súdom priamo, prípadne náhradným spôsobom, a teda nevie uviesť dátum doručenia žaloby žalovanému, preto navrhuje priznať úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby súdu, teda od 12.10.2022.

3. Žalobca ako dôkazy predložil Rozhodnutie o priznaní dávky úrazového zabezpečenia č. G.-TT-F zo dňa 07.09.2020, Potvrdenie MV SR č.p. SPSČ-OSZ-298-001/2020-UR zo dňa 15.10.2020, Rozkaz o uložení sankcie za priestupok sp.č.: OU-TT-OVVS2-2021/024753 zo dňa 23.09.2021.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

5. Podľa § 177 ods. 1 a 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie. (1) Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur. (2)

6. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 177 ods. 2 písm. a) CSP, keďže sa jedná iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Rozkazom o uložení sankcie za priestupok sp.č. OU-TT-OVVS2-2021/024753 zo dňa 23.09.2021, právoplatným dňa 30.11.2021, bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb.. Uvedeným priestupkom žalovaný dňa 19.04.2020 z nedbanlivosti ublížil na zdraví príslušníkovi PZ počas vykonávania služobného zákroku na ulici W. v A., pričom zranenie bolo Rozhodnutím o priznaní dávky úrazového zabezpečenia č. G.-TT-F zo dňa 07.09.2020 uznané za služobný úraz a príslušníkovi PZ bola žalobcom priznaná a dňa 14.10.2020 vyplatená dávka úrazového zabezpečenia - náhrada za bolesť v celkovej sume 219,- eur. Žalovanému pre podaním žaloby nebola doručená výzva žalobcu na zaplatenie.

8. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

9. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

10. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

11. Podľa § 420 ods. 1 a 3 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (1) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. (3)

12. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). (1) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. (3)

13. Podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák.č. 328/2002 Z.z.“), služobný úrad, služobný orgán,

útvár sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatou dávky nemocenského zabezpečenia a dávky úrazového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania alebo v dôsledku potvrdenia nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia a dávku úrazového zabezpečenia, nároku na jej výplatu alebo jej sumu.

14. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

15. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

18. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

19. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Ustanovenie § 114 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z. vytvára hmotnoprávny základ pre uplatnenie práva žalobcu na náhradu škody voči tretej osobe vzniknutej výplatou dávky úrazového zabezpečenia, ku ktorej výplate došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania tejto tretej osoby. Žalovaný sa preukázateľne dopustil zavineného protiprávneho konania, v dôsledku ktorého žalobca vyplatil poškodenému dávku úrazového zabezpečenia - náhradu za bolesť v sume 219,- eur. V konaní pritom nebolo tvrdené a preukázané, že by škoda bola spôsobená aj zavinením poškodeného (§ 441 OZ), a preto nedošlo k obmedzeniu zodpovednosti škodcu - žalovaného, ale tento zodpovedá za vyplatenie náhrady za bolesť v plnom rozsahu, pretože táto bola vyplatená z dôvodu výlučného protiprávneho úkonu žalovaného konštatovaného v konaní o priestupku. S poukazom na ustanovenie § 114 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z. má preto žalobca voči žalovanému právo na plnú náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatou dávky v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, pričom žalobca výšku škody preukázal rozhodnutím o priznaní dávky úrazového zabezpečenia a potvrdením o jej vyplatení.

20. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento súd žalobcovi priznal od času, kedy sa žalovaný dostal do omeškania. Keďže splatnosť dlhu žalovaného nie je právnym predpisom ustanovená, treba podľa § 563 OZ vychádzať z toho, že dlžník je povinný zaplatiť prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Úrok z omeškania však nebolo možné priznať odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby súdu, t.j. odo dňa 12.10.2022, pretože v tento deň sa žaloba (výzva na plnenie) nedostala do sféry dispozície žalovaného. O výzve žalobcu na plnenie sa tak žalovaný mohol dozvedieť najskôr dorúčením mu žaloby s prílohami, ktorá mu bola doručená dňa 07.07.2023. Z uvedeného mal súd za to, že žalovaný bol žalobcom na plnenie preukázateľne vyzvaný až dorúčením žaloby nie na súd, ale žalovanému, a to dňa 07.07.2023. Žalovaný bol teda povinný plniť v zmysle § 563 OZ nasledujúci deň po doručení mu žaloby, t.j. dňa 08.07.2023, pričom do omeškania sa dostal nasledujúci deň, t.j. dňa 09.07.2023, od ktorého dňa bolo možné žalobcovi nárok na úrok z omeškania priznať. S poukazom na nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 09.07.2023. Žalobca by tak mal popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie

úroku z omeškania vo výške 9% (4 + 5,00 %) ročne zo sumy 219,- eur od 09.07.2023 do zaplatenia. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 6,25% ročne, súd mu úrok z omeškania v tejto výške priznal, keď nemôže prekročiť žalobu a priznať viac.

21. S poukazom na uvedené súd žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy 219, eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25% ročne zo sumy 219,- eur od 09.07.2023 do zaplatenia vo výroku I. rozsudku a vo zvyšku úroku z omeškania súd žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol. S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom súd žalovanému na plnenie určil v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

22. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

25. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešný, z čoho vyplýva nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v plnom rozsahu. Pri zamietnutí žaloby v časti príslušenstva súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, pretože príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd pritom podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“ Keďže žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli (súdny poplatok zo žaloby z dôvodu oslobodenia neplatil; v konaní právne zastúpený nebol; nárok na náhradu trov konania si v žalobe ani neuplatnil), pričom takúto situáciu CSP neupravuje, súd mu vo výroku III. rozsudku s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 2 CSP (princíp racionálneho zákonodarcu) nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).